

DZIENNIK ZARZĄDZEŃ
POLSKICH KOLEI PAŃSTWOWYCH

ROK I | Warszawa, dnia 1 grudnia 1949 r. | Nr 3 *)

TREŚĆ:

Dział Ogólny.

*) Ostatni w r. b.

DZIAŁ OGÓLNY.

15

Zarządzenie Dyrektora Generalnego Kolei Państwowych z dnia 24 listopada 1949 r. o zmianie zakresu działania oddziałów ruchowo - handlowych k.p.

Na podstawie upoważnienia Ministra Komunikacji (§ 1 zarządzenia z dnia 14 lipca 1949 r. — Dz. Urz. M. K. Nr 10, poz. 246) zarządza się, co następuje:

1. §2 ust. 1 pkt. 20) Przepisów o szczegółowym zakresie działania oddziałów kolei państwowych, stanowiących załącznik Nr 4 do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 5 marca 1934 r. Nr P. Org. 132/6 o zakresie działania i organizacji dyrekcji okręgowych i oddziałów kolei państwowych oraz o jednostkach służbowych podległych oddziałom (Dz. Urz. M. K. z 1947 r. Nr 3, poz. 18), zmienionego zarządzeniami Ministra Komunikacji: z dnia 16 marca 1948 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 6, poz. 76) i z dnia 19 maja 1948 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 10, poz. 185) — otrzymuje brzmienie:

   „20) kontrola obliczania dodatku godzinowo - kilometrowego dla drużyn konduktorskich i wykazów pracy drużyn konduktorskich oraz wypłaty tego dodatku według zasad, zawartych w osobnej instrukcji“.

2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr Or. 111/18/49.

16

Zarządzenie Dyrektora Generalnego Kolei Państwowych z dnia 20 października 1949 r. o przydzieleniu stacji Głogów do Oddziału Ruchowo - Handlowego w Legnicy.

Na podstawie upoważnienia Ministra Komunikacji (§ 1 zarządzenia z dnia 14 lipca 1949 r. — Dz. Urz. M. K. Nr 10, poz. 246) zarządza się co następuje:

Stację II klasy Głogów w DOKP Wrocław wydziela się z Oddziału Ruchowo - Handlowego w Żaganiu i przydziela się do Oddziału Ruchowo - Handlowego w Legnicy.

W związku z powyższym ulega odpowiedniej zmianie wykaz stacji K. P. podany do wiadomości okólnikiem Ministra Komunikacji z dnia 29.V. 1946 r. Nr I/1/111/7/46.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z ważnością od dnia 5 września 1949 r.

Nr Or. 111/12/49.

17

Zarządzenie Dyrektora Generalnego Kolei Państwowych z dnia 20 września 1949 r. o wprowadzeniu kart tożsamości osoby.

Na podstawie upoważnienia Ministra Komunikacji (§ 1 zarządzenia z dnia 14 lipca 1949 r. — Dz. Urz. M. K. Nr 10, poz. 246), zarządza się co następuje:

§ 1.

Karty tożsamości osoby, o których mowa w § 10 ust. ostatni i w § 14 „Przepisów Nr A 6 o przejazdach i przewozach ulgowych na PKP dla pracowników PKP i ich rodzin“ należy wydawać według wzoru, stanowiącego załącznik do niniejszego zarządzenia:

1) osobom, uprawnionym w ramach „Przepisów Nr A 6“ do kolejowego dowodu tożsamości osoby, w razie zniszczenia, zgubienia lub kradzieży posiadanych przez nie dowodów tożsamości osoby, na okres czasu do chwili wydania im wtórników tych dowodów;

2) członkom rodzin pracowników, nie mającym prawa do kolejowego dowodu tożsamości osoby, a uprawnionym do korzystania z przejazdów na podstawie biletów żywnościowych (ust. 4 pkt. 3) okólnika Ministerstwa Komunikacji z dnia 21 października 1948 r. Nr Pers. 2/430-18/48 w sprawie wydawania pracownikom przedsiębiorstwa „PKP“ biletów żywnościowych — Dz. Urz. M. K. Nr 17, poz. 333);

3) pracownikom sezonowym i uczniom warsztatowym oraz

4) domownikom pracowników i emerytów (rencistów) PKP, t.j.:

   a) pomocnicom domowym pracowników (etatowych, kandydatów, umownych - stałych), emerytów i rencistów PKP.,

   b) piastunkom dzieci do lat 10 pracowników (etatowych, kandydatów, umownych - stałych).

§ 2.

Karty tożsamości osoby służą do udowodnienia tożsamości osób wymienionych w § 1., przy korzystaniu przez nie z bezpłatnych lub ulgowych przejazdów albo przewozów w ramach „Przepisów Nr A 6“, przy czym karty te nie uprawniają do bezpłatnych przejazdów bez osobnych biletów i nie dają prawa do nabywania w kasach biletowych jakichkolwiek biletów zniżkowych bez osobnych zaświadczeń na prawo kupna biletu zniżkowego (nie wyłączając kart tożsamości osoby, wydawanych w przypadkach, określonych w § 1 pkt. 1 niniejszego zarządzenia).

§ 3.

1. Karty tożsamości osoby należy wypełniać czytelnie pismem atramentowym lub odciśnięciem stempli kauczukowych oraz poświadczyć pieczątką i podpisem wystawcy (§ 5).

2. Po naklejeniu na odwrotnej stronie karty tożsamości osoby w sposób trwały fotografii osoby, uprawnionej do otrzymania karty, potwierdza się identyczność przez odciśnięcie małej pieczęci urzędowej (suchego stempla), przy czym odciśnięcie pieczęci powinno objąć częścią płaszczyzny prawy dolny róg fotografii.

   Fotografia do karty tożsamości osoby powinna być wykonana na jasnym tle bez nakrycia głowy (o wymiarach 37 mm×52 mm).

3. Osoba uprawniona do posiadania karty tożsamości osoby, umieszcza na karcie, w miejscu na niej wskazanym, swój własnoręczny podpis atramentem; bez własnoręcznego podpisu karta jest nieważna.

4. Z chwilą wydania dowodu tożsamości osoby lub utraty prawa do posiadania karty tożsamości osoby — bezpośredni zwierzchnik służbowy pracownika powinien kartę tożsamości osoby odebrać i przesłać ją w drodze służbowej do biura personalnego dyrekcji o. k. p. (§ 6).

5. Karty tożsamości osoby wycofane z użycia należy natychmiast unieważnić przez zakreślenie w sposób widoczny treści atramentem lub odpowiednio przygotowanym do tego celu stemplem. Unieważnione karty tożsamości osoby należy przechowywać (łącznie z ich ewidencją) przez lat pięć, po tym zaś terminie zniszczyć je (spalić), a protokół zniszczenia, podpisany przez dwóch pracowników — świadków do tego upoważnionych, dołączyć do ewidencji kart tożsamości osoby (§ 6).

6. Karty tożsamości osoby są drukami wydawanymi bezpłatnie, natomiast za ich wtórniki należy pobierać opłatę w wysokości 100 (sto) złotych.

§ 4.

W razie zniszczenia, zgubienia lub kradzieży karty tożsamości osoby należy bezzwłocznie wydać na prośbę pracownika (emeryta, rencisty) wtórnik karty tożsamości osoby, zaś kartę zniszczoną, zgubioną lub skradzioną — unieważnić.

§ 5.

Do wystawiania kart tożsamości osoby są uprawnieni dyrektorzy okręgów kolei państwowych oraz dyrektorzy (naczelnicy) innych jednostek organizacyjnych k. p., podległych bezpośrednio Dyrekcji Generalnej K. P.,

§ 6.

Ewidencję wydanych kart tożsamości, obejmującą Nr karty, nazwisko i imię, stanowisko służbowe, miejsce pracy jej właściciela i datę wystawienia karty, należy w dyrekcjach o.k.p. prowadzić w biurach personalnych, a w innych jednostkach organizacyjnych k. p. podległych bezpośrednio Dyrekcji Generalnej K. P. — w komórkach odpowiadających biurom personalnym.

§ 7.

Biorąc pod uwagę, że poszczególne dyrekcje o.k.p. posiadają zapasy druków kart tożsamości osoby odmiennego wzoru od podanego w załączniku do niniejszego zarządzenia, zezwala się na stosowanie druków odmiennego wzoru aż do czasu ich wyczerpania z zastrzeżeniem, że wystawiane karty tożsamości osoby odmiennego wzoru będą zaopatrzone w fotografie i ujęte będą w dyrekcjach o.k.p. w ewidencji biur personalnych a w innych jednostkach organizacyjnych k. p. podległych bezpośrednio Dyrekcji Generalnej K. P. — w ewidencji komórek odpowiadających biurom personalnym.

§ 8.

Rodzin pracowników sezonowych nie należy zaopatrywać w karty tożsamości osoby.

§ 9.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1949 r. Równocześnie traci moc obowiązującą przepis pkt. 13) zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 5 czerwca 1945 r. Nr Pers. 2/2693/46, w sprawie ulgowych przejazdów i przewozów pracowników PKP i ich rodzin.

Nr KP. V./50-27/49.

Załącznik do zarządzenia Dyrektora Generalnego K.P. z dnia 20 września 1949 r. Nr KP. V./50-27/49 (poz. 17).

Wzór karty tożsamości osoby.

POLSKIE KOLEJE PAŃSTWOWE

Dyrekcja Okręgowa K. P. w ....

Karta tożsamości osoby Nr ....

Ob. ....

....

....

.............................., dnia ....19..........r.

Podpis właściciela M. P. Podpis zwierzchnika

PKP Ser. A Nr 52 – III. 49-53. 500. Zakł. Graf. PKP. Kraków 32/4.

18

Zarządzenie Dyrektora Generalnego Kolei Państwowych z dnia 25 października 1949 r. o wydawaniu pracownikom przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" peleryn i płaszczy przeciwdeszczowych.

Na podstawie § 37 ust. (3) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 r. o służbie w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 299), § 13 pkt. 1) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 309) oraz w związku z upoważnieniem zawartym w ust. drugim zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 14 maja 1949 r. Nr O. Or. 1/17/49 w sprawie nadania Dyrekcji Generalnej Kolei Państwowych tymczasowego regulaminu i na podstawie upoważnienia Ministra Komunikacji (§ 1 zarządzenia z dnia 14 lipca 1949 r. — Dz. Urz. M. K. Nr 10, poz. 246) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Stosownie do wymienionych niżej stanowisk lub czynności służbowych przyznaje się pracownikom przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" prawo do peleryn i płaszczy prze-

ciwdeszczowych, jako odzieży inwenterialnej, a mianowicie:

1. Peleryny przeciwdeszczowe:
   strażnikom, st. strażnikom i przodownikom w służbie ochrony kolei — po jednej pelerynie na każdy posterunek zewnętrzny (stały lub ruchomy) oraz po 10 peleryn na patrol każdego oddziału lotnego I i II kl.
2. Płaszcze przeciwdeszczowe:
   1) w służbie ruchu:
   dyżurnym nadzorczym — po 1 płaszczu na każdy posterunek dyżurnego nadzorczego, ustawiaczom i st. ustawiaczom — po 1 płaszczu na każdy posterunek manewrowy, pracownikom w biurach wagonowych na stacjach — po 1 płaszczu na każdy posterunek sytuatora i spisywacza wagonów; kierownikom pociągów zbiorowych — po 1 płaszczu na każdy pociąg zbiorowy (na posterunku dyspozytora drużyn konduktorskich);
   2) w służbie mechanicznej:
   rewidentom, st. rewidentom i smarownikom wagonów — po 1 płaszczu na każdy posterunek rewidenta, st. rewidenta i smarownika wagonów;
   3) w służbie handlowo - taryfowej:
   odprawiaczom pociągów na torach — po 1 płaszczu na każdy posterunek odprawiacza pociągów na torach; ajentom zdawczym — po dwa płaszcze na każdy posterunek ajentów zdawczych na stacjach granicznych;
   4) w służbie kolei wąskotorowych:
   pracownikom zajmującym stanowiska lub wykonującym czynności służbowe — analogiczne do stanowisk i czynności służbowych wymienionych wyżej pod pkt. pkt. 1), 2) i 3), a ponadto dyżurnym ruchu k. w., sternikom promu k. w. i robotnikom pokładowym na promie k. w. — po jednym płaszczu na każdy posterunek dyżurnego ruchu k. w., sternika promu k. w. i robotnika pokładowego na promie k. w.

§ 2.

Czas noszenia (zużycia) peleryn i płaszczów przeciwdeszczowych ustala się co najmniej na 3 (trzy) lata.

§ 3.

Do pracowników, którym wydano z inwentarza na czas faktycznej potrzeby peleryny i płaszcze przeciwdeszczowe, mają zastosowanie „Przepisy Nr A 8 o odzieży służbowej pracowników przedsiębiorstwa Polskie Koleje Państwowe".

§ 4.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr KP. V./51-26/49.

19

Zarządzenie Dyrektora Generalnego Kolei Państwowych z dnia 30 października 1949 r. o trybie postępowania przy sporządzaniu przez pracowników kolejowych projektów bocznic, przystanków i ładowni oraz planów bocznic i umów bocznicowych na rachunek instytucji publicznych i przedsiębiorstw prywatnych.

Na podstawie upoważnienia Ministra Komunikacji (§ 1 zarządzenia z dnia 14 lipca 1949 r. — Dz. Urz. M. K. Nr 10, poz. 246) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Zezwala się na sporządzanie przez pracowników przedsiębiorstwa PKP projektów na budowę kolejowych bocznic, przystanków osobowych i ładowni oraz planów bocznic i umów bocznicowych tudzież na sprawdzanie i badanie tych prac w godzinach pozasłużbowych za oddzielnym wynagrodzeniem na rachunek zamawiających instytucji publicznych i przedsiębiorstw prywatnych.

§ 2.

1. Zamówienia na prace wymienione w § 1 i wykonywane na podstawie niniejszego zarządzenia, przyjmują wydziały drogowe dyrekcji okręgowych kolei państwowych.

   Pracownikom kolejowym nie wolno przyjmować tych zamówień bezpośrednio od osób trzecich.

2. Po otrzymaniu zamówienia dyrekcja okręgowa kolei państwowych wyznacza pracowników, którym powierza wykonanie studiów i pomiarów w terenie oraz sporządzanie projektu.

3. Przy wyznaczaniu pracowników do wykonania prac określonych w ust. 2, dyrekcja okręgowa kolei państwowych powinna mieć na uwadze przede wszystkim dobro służby i kwalifikacje pracowników, a także równomierność wykonywania przez nich zajęć ubocznych.

4. Wykonanie studiów i pomiarów oraz sporządzanie projektów w zakresie służby drogowej należy powierzać inżynierom i technikom służby drogowej.

5. Wykonanie projektów urządzeń bezpieczeństwa ruchu należy powierzać odpowiednio wykwalifikowanym pracownikom służby elektrotechnicznej.

6. Pracownik opracowujący projekt, nie może brać udziału w jego zatwierdzaniu.

7. Prace opłacane na podstawie niniejszego zarządzenia winny być wykonywane w godzinach pozasłużbowych. W celu umożliwienia jednak dokonania pomiarów w terenie

dyrekcja okręgowa kolei państwowych może udzielić pracownikowi bezpłatnego urlopu na czas niezbędny do wykonania pomiarów.

8. Pracownikom nie przysługują diety z tytułu podróży związanych z wykonywaniem prac na podstawie niniejszego zarządzenia za oddzielnym wynagrodzeniem.

9. Praca i wyjazdy związane z wykonywaniem projektów na podstawie niniejszego zarządzenia nie mogą wpływać ujemnie na bieg spraw służbowych.

10. Pracownik, któremu powierzono wykonanie projektu, może za zezwoleniem dyrekcji okręgowej kolei państwowych powierzyć część pracy innym pracownikom do wykonania w godzinach pozasłużbowych.

§ 3.

1. Wysokość opłaty za projekty bocznic ustalają dyrekcje okręgowe kolei państwowych, uwzględniając szczególne wyrunki wykonania projektu, w następujących granicach:

   1) przy długości bocznicy do 1 km. — 3% sumy kosztorysowej robót;

   2) przy długości bocznicy powyżej 1 km. — 2% sumy kosztorysowej robót.

2. Suma kosztorysowa powinna być obliczona na podstawie kosztorysu urzędowego zgodnie z obowiązującymi przepisami, przy czym koszt materiałów, potrzebnych do budowy, powinien odpowiadać cenom materiałów i urządzeń kolejowych.

3. Wydzierżawienie nawierzchni kolejowej i urządzeń bezpieczeństwa ruchu nie może wpływać na zmniejszenie pobieranej przez dyrekcje okręgowe kolei państwowych opłaty za sporządzenie projektu bocznicy.

4. Normy i zasady obliczania opłat, podane w niniejszym paragrafie, obowiązują również przy sporządzaniu projektów przebudowy i rozbudowy bocznic.

5. Normy i zasady obliczania opłat, podane w niniejszym paragrafie, obowiązują przy sporządzaniu projektów bocznic z typowymi rozjazdami, skrzyżowaniami, mostami, urządzeniami bezpieczeństwa ruchu itp.

   Nie odnoszą się one do projektów urządzeń kolejowych, jak: mostów, skrzyżowań i rozjazdów nietypowych, np. o niestosowanym skosie rozjazdu lub skrzyżowania oraz do specjalnych typów urządzeń bezpieczeństwa, wymagających dodatkowych skomplikowanych obliczeń i rysunków konstrukcyjnych. W razie potrzeby zaprojektowania takich urządzeń wysokość opłaty ustala w każdym przypadku dyrekcja okręgowa kolei państwowych, zatwierdza zaś je Dyrekcja Generalna Kolei Państwowych, przy czym wysokość opłaty jest zależna od sumy kosztorysowej i trudności wykonania.

§ 4.

Wysokość opłaty za projekty przystanków i ładowni kolejowych wynosi 2% od sumy kosztorysowej całości robót, lecz nie mniej niż zł. 20.000.—

§ 5.

1. Przed przystąpieniem przez dyrekcję okręgową kolei państwowych do opracowania projektu bocznicy, przystanku lub ładowni kolejowej, zamawiający składa odpowiednią deklarację o zabezpieczeniu należności.

2. Gdy projekt sporządza się dla przedsiębiorstwa prywatnego, wówczas niezależnie od złożenia deklaracji, wypłaca ono zaliczkę na poczet należnej opłaty za wykonanie zamówionych prac.

3. Deklaracja o zabezpieczeniu należności powinna zawierać między innymi zasady, według których oblicza się wysokość opłaty za projekt.

§ 6.

1. Po sporządzeniu kosztorysu i obliczeniu należnej opłaty za wykonanie projektu bocznicy, przystanku lub ładowni, dyrekcja okręgowa kolei państwowych wzywa zamawiającego do wypłacenia tej należności, po potrąceniu wpłaconej ewentualnie uprzednio zaliczki. Jeżeli prace wykonywa się dla inwestora państwowego, należne opłaty powinny być regulowane na podstawie częściowych rachunków za prace częściowo wykonane. Na zapewnienie pokrycia tych należności dyrekcja okręgowa kolei państwowych powinna pobrać od zamawiającego zaświadczenie banku finansującego, że na rachunku zamawiającego została zastrzeżona pełna kwota należna dyrekcji okręgowej kolei państwowych za pracę na rachunek zamawiającego.

2. Opłaty omawiane w ust. 1 winny być zarachowane w sposób następujący:

   1) 90% pobranej sumy dyrekcje okręgowe kolei państwowych księgują w postaci depozytu na specjalnym rachunku z przeznaczeniem:

      a) 60% — na wypłatę wynagrodzenia za wykonanie studiów i pomiarów oraz za sporządzenie projektu bocznicy, przystanku lub ładowni;

      b) 30% — na wypłatę wynagrodzenia za badanie projektu oraz sprawdzanie kosztorysu.

2) 10% zalicza się na rachunek dochodów przedsiębiorstwa PKP z tytułu bezpłatnego korzystania przez wykonawców projektu z materiałów oraz robocizny kolejowej przy pomiarach na gruncie.

3. W razie przedstawienia projektu bocznicy przez zainteresowaną instytucję lub przedsiębiorstwo — dyrekcja okręgowa kolei państwowych pobiera tylko 40% opłaty, omówionej w § 3 ust. 1, z czego 30% przeznacza się na wypłatę wynagrodzenia za badanie projektu i sprawdzanie kosztorysu, a 10% zalicza się na rachunek dochodów PKP.

4. Jeżeli w projekcie przystanku lub ładowni zastosowano typowy opracowany już budynek, wówczas projektodawcom wypłaca się zamiast 60% tylko 30% pobranej od zamawiającego sumy przy zwiększeniu dochodów PKP z 10% na 40%.

§ 7.

1. Podziału wynagrodzenia za wykonanie studiów i pomiarów oraz projektów pomiędzy projektodawców i współdziałających z nimi pracowników dokonywują dyrekcje okręgowe kolei państwowych w uzgodnieniu z projektodawcami.

2. Podziału wynagrodzenia pomiędzy pracowników, zatrudnionych w godzinach pozasłużbowych przy badaniu projektu oraz sprawdzaniu kosztorysu, dokonywuje dyrektor okręgu kolei państwowych, kierując się zasadą, że powinni być wynagradzani pracownicy właściwych służb w stosunku do włożonej pracy.

§ 8.

1. Koszty wstępnych badań komisyjnych w związku z budową bocznic, przystanków i ładowni pokrywają strony zainteresowane w ryczałtowej kwocie zł. 5.000.—
W wyjątkowych uzasadnionych przypadkach Dyrekcja Generalna Kolei Państwowych może zwolnić zainteresowanych od powyższej opłaty.

2. Połowę kwoty, określonej w ust. 1, dyrekcje okręgowe kolei państwowych księgują w postaci depozytu na specjalnym rachunku z przeznaczeniem na wynagrodzenie dla członków komisji, drugą zaś połowę zalicza się na rachunek dochodów przedsiębiorstwa PKP.

3. Podziału wynagrodzenia za udział w komisjach dokonywa dyrektor okręgu kolei państwowych pomiędzy wszystkich uczestników komisji, przy czym udział każdego członka komisji nie może przekraczać zł. 500.— Kwotę pozostałą po podziale zalicza się na dochód PKP.

4. Członkowie komisji mają prawo do diet na ogólnych warunkach niezależnie od kwot, otrzymanych na podstawie przepisów niniejszego paragrafu.

5. W razie odwołania się zainteresowanych stron od decyzji dyrekcji okręgowej kolei państwowych do Dyrekcji Generalnej Kolei Państwowych i wynikłej stąd konieczności ponownego komisyjnego zbadania sprawy z udziałem przedstawicieli Dyrekcji Generalnej Kolei Państwowych — zainteresowane strony pokrywają koszty ponownego badania komisyjnego w ryczałtowej kwocie zł. 5.000.—

Zaliczenie tej kwoty i sposób podziału są takie same, jak przy pierwszym badaniu.

§ 9.

1. Do sporządzenia planów bocznic i umów bocznicowych odnoszą się przepisy niniejszego zarządzenia ze zmianami, wynikającymi z postanowień zawartych w niniejszym paragrafie.

2. Jeżeli sporządzenie planu bocznicy wymaga dokonania pomiarów w terenie, wysokość opłaty za sporządzenie planu bocznicy i umowy bocznicowej ustala dyrekcja okręgowa kolei państwowych w zależności od długości bocznicy w następujących granicach:

1) przy długości bocznicy do 1 km. — od 1,3% do 1,5% sumy kosztorysowej robót;

2) przy długości bocznicy do 3 km. — od 1% do 1,2%;

3) przy długości bocznicy do 5 km. — od 0,8% do 1% i

4) przy długości bocznicy powyżej 5 km. — od 0,6% do 0,8%.

Suma kosztorysowa powinna być obliczona z uwzględnieniem tylko nawierzchni i podtorza.

3. Jeśli sporządzenie planu nie wymaga dokonania pomiaru w terenie, obowiązuje wysokość opłaty według stawek, ustalonych przez Dyrekcję Generalną Kolei Państwowych.

4. W przypadkach określonych w ust. 2 — 60% pobranej opłaty za wykonanie planów bocznic i umów bocznicowych przeznacza się na wynagrodzenie pracowników za wykonanie pomiarów i sporządzenie planów sytuacyjnych wraz z załącznikami, a 30% — pracownikom właściwych służb za sporządzenie umowy oraz za sprawdzenie planów i umowy. W przypadkach zaś, określonych w ust. 3 — 90% pobranej opłaty przeznacza się na wynagrodzenie pracowników właściwych służb, zatrudnionych przy sporządzaniu oraz sprawdzaniu umowy i planu. W obu powyższych przypadkach 10% pobranej opłaty zarachowuje się w sposób wskazany w § 6 ust. 2 pkt. 2).

§ 10.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 28 września 1946 r. o trybie postępowania przy sporządzaniu przez pracowników kolejowych projektów bocznic dla instytucji publicznych i przedsiębiorstw prywatnych (Dz. Urz. M. K. Nr 11, poz. 171) oraz zarządzenie Ministerstwa Komunikacji z dnia 24 lutego 1947 r. Nr V/4-311/7/47 w sprawie opłat za sporządzenie planów i umów bocznicowych tudzież wszelkie inne zarządzenia sprzeczne z niniejszym zarządzeniem.

Nr K. P. III/19-8/49.

20

Zarządzenie Dyrektora Generalnego Kolei Państwowych z dnia 25 października 1949 r. o zatwierdzeniu „Warunków technicznych dostawy i odbioru szpagatu do plombowania dla PKP Nr Z—251".

Na podstawie upoważnienia Ministra Komunikacji (§ 1 zarządzenia z dnia 14 lipca 1949 r. — Dz. Urz. M. K. Nr 10, poz. 246) zatwierdza się „Warunki techniczne dostawy i odbioru szpagatu do plombowania dla PKP Nr Z—251", które ukażą się w osobnym wydaniu.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą warunki techniczne dostawy szpagatu do plombowania na PKP, ogłoszone w Dzienniku Urzędowym M. K. z 1931 r. Nr 13, poz. 112.

Nr G. M. Z. O. III. 66/25/49.

21

Okólnik Dyrektora Generalnego Kolei Państwowych z dnia 20 września 1949 r. w sprawie wydawania bezpłatnych biletów okresowych imiennych pracownikom sezonowym przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe".

Na podstawie upoważnienia Ministra Komunikacji (§ 1 zarządzenia z dnia 14 lipca 1949 r. — Dz. Urz. M. K. Nr 10, poz. 246) zarządza się co następuje:

§ 1.

Pracownikom sezonowym, których zatrudnienie w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe" przewidywane jest na okres powyżej trzech miesięcy, należy wydawać zamiast bezpłatnych biletów tygodniowych (§ 11 „Przepisów Nr. A. 6 o przejazdach i przewozach ulgowych na PKP, dla pracowników PKP i ich rodzin"— bezpłatne bilety okresowe imienne trzeciej klasy (§ 4 pkt. 3) „Przepisów Nr. A. 6") na przejazd od miejscowości zamieszkania do miejscowości pełnienia służby, jednak na odległość nieprzekraczającą 100 km.

§ 2.

Terminy ważności bezpłatnych biletów okresowych imiennych, wydawanych pracownikom sezonowym, należy ustalać stosownie do przewidywanego czasu zatrudnienia tych pracowników, jednak w granicach roku kalendarzowego.

§ 3.

Bezpłatny bilet okresowy imienny jest ważny łącznie z kartą tożsamości osoby (§ 10 ust. ostatni „Przepisów Nr. A. 6").

§ 4.

Pracownikom sezonowym, których zatrudnienie w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe" przewidywane jest na okres do trzech miesięcy, należy wystawiać bezpłatne bilety tygodniowe na dotychczasowych zasadach (§ 11 „Przepisów Nr. A. 6"); również pracownikom sezonowym, objętym niniejszym okólnikiem, należy wystawiać bezpłatne bilety tygodniowe do czasu wydania im bezpłatnych biletów okresowych imiennych.

§ 5.

Do wystawiania pracownikom sezonowym bezpłatnych biletów okresowych imiennych upoważnia się biura personalne w dyrekcjach o.k.p. oraz inne jednostki organizacyjne k.p. podległe bezpośrednio Dyrekcji Generalnej K.P.

§ 6.

Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 października 1949 r. Postanowienia §§ 4 i 11 „Przepisów Nr A. 6" oraz pkt. pkt. 2) i 13) zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 5 czerwca 1945 r. Nr. Pers. 2/2693/45. w sprawie przejazdów i przewozu pracowników PKP i ich rodzin, należy stosować z odchyleniami, ustalonymi w niniejszym okólniku.

N. K. P. V./50-11/49.

22

Okólnik Dyrektora Generalnego Kolei Państwowych z dnia 25 października 1949 r. w sprawie wydawania peleryn i płaszczy przeciwdeszczowych pracownikom przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe", zatrudnionym na podstawie umowy o pracę.

W odniesieniu do pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe", zatrudnionych na podstawie umowy o pracę, ma za-

stosowanie zarządzenie Dyrektora Generalnego Kolei Państwowych z dnia 25 października 1949 r. o wydawaniu pracownikom przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" peleryn i płaszczy przeciwdeszczowych (Dz. Zarz. P.K.P. Nr 3, poz. 18).

Nr. K. P. V./51-27/49.

23

Okólnik Dyrektora Generalnego Kolei Państwowych z dnia 28 września 1949 r. w sprawie klasy przejazdów pracowników służby sanitarnej.

Na podstawie pkt. 17) zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 30 marca 1949 r. Nr. PU II/79-6/49 w sprawie zasad i norm uposażenia pracowników, zatrudnionych w służbie sanitarnej przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" i na podstawie upoważnienia Ministra Komunikacji (§ 1 zarządzenia z dnia 14 lipca 1949 r. — Dz. Urz. M.K. Nr 10, poz. 246) zarządza się co następuje:

§ 1.

Pracownikom zatrudnionym wsłużbie sanitarnej, przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe", otrzymującym uposażenie (wynagrodzenie) według VIII. lub wyższej grupy uposażenia zasadniczego, ustalonego w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie uposażenia pracowników zatrudnionych w społecznych zakładach służby zdrowia (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 88) przysługuje w ramach „Przepisów Nr. A. 6 o przejazdach i przewozach ulgowych na PKP dla pracowników PKP i ich rodzin" prawo przejazdu w klasie drugiej. Pracownikom otrzymującym uposażenie (wynagrodzenie) według IX lub niższej grupy uposażenia zasadniczego, ustalonego w § 2 powołanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów przysługuje w ramach „Przepisów Nr. A. 6. o przejazdach i przewozach ulgowych na PKP dla pracowników PKP i ich rodzin" prawo przejazdu w klasie trzeciej.

§ 2.

Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr. K. P. V./50-1/49.

24

Okólnik Dyrektora Generalnego Kolei Państwowych z dnia 28 września 1949 r. w sprawie klasy przejazdów pracowników służby sanitarnej, zatrudnionych na podstawie umowy o pracę.

Odnośnie do klasy przejazdów w ramach „Przepisów Nr. A. 6 o przejazdach i przewozach ulgowych na PKP dla pracowników PKP i ich rodzin" — do pracowników, zatrudnionych w służbie sanitarnej przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" na podstawie umowy o pracę, otrzymujących wynagrodzenie w/g grup uposażenia zasadniczego, ustalonego w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie uposażenia pracowników zatrudnionych w społecznych zakładach służby zdrowia (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 88), ma analogiczne zastosowanie okólnik Dyrektora Generalnego Kolei Państwowych z dnia 28 września 1949 r. w sprawie klasy przejazdów pracowników służby sanitarnej (Dz. Zarz. P.K.P. Nr 3, poz. 23).

Nr. KP.V./50-3/49.

25

Okólnik Dyrektora Naczelnego Administracyjno - Finansowego z dnia 4 listopada 1949 r. w sprawie ujednostajnienia sposobu dokonywania odbiorów.

Do

wszystkich D.O.K.P.,
Biura Elektryfikacji Kolei w Warszawie, Zarządu Warszawskich Kolei Dojazdowych w Warszawie.

Do wiadomości otrzymują:

Służby: Mechaniczna,
Drogowa,
Elektrotechniczna,
Kolei Dojazdowych,
Zdrowia.

Biura: Finansowe, Kadr, Organizacji, Prawne oraz Samodzielny Wydział Ochrony Kolei.

Odpis otrzymują: Ministerstwo Komunikacji (Biuro Gospodarki Materiałowej i Departament Kontroli).

Celem ujednostajnienia we wszystkich D.O.K.P. sposobu dokonywania odbioru jakościowego, Dyrekcja Generalna K.P. zarządza:

1) Odbioru jakościowego materiałów (inwentarza) dyrekcje o.k.p., jednostki dyrekcyjne i Dyrekcji Generalnej K.P. lub podległe Dyrekcji Generalnej K.P., dokonywują zasadniczo u dostawcy (wytwórni), u którego dokonano zamówienia, o ile warunki umowy lub zamówienia nie stanowią inaczej.

2) Odbieranie zamawianych materiałów (inwentarza) u dostawcy dokonywują dyrekcje, na których terenie znajdują się fabryki i wytwórnie dostawcy, wykonujące zamówienia.

Zamawiane materiały (inwentarz) w fabrykach, w których urzędują komisarze odbiorczy, będą odbierane przez tych komisarzy w myśl zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 14 listopada 1947 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 13, poz. 233).

3) Zamawiający (Dyrekcja Generalna K.P. i podległe jej jednostki) obowiązani są odpisy warunków umowy (zamówienia) przesłać do dyrekcji, która będzie dokonywała odbioru.

Dyrekcja dokonująca odbioru, powinna tak zorganizować odbiór, aby można było bezzwłocznie po dokonanym odbiorze przesłać przyjęty materiał (inwentarz) jednostce zamawiającej (ewentualnie według innego, określonego z góry rozdzielnika).

W przypadku, gdy dostawa nie jest zastrzeżona loco stacja przeznaczenia, dyrekcja dokonywująca odbioru wystawia służbowe listy przewozowe na jednorazowy przewóz towaru do miejsca przeznaczenia.

4) Przyjęty i ocechowany przez odbiorcę (lub komisję odbiorczą) materiał (inwentarz) powinien być przesłany w wagonach krytych zaplombowanych do dyrekcji zamawiającej, z wyjątkiem materiałów, które ze względu na swój charakter muszą być przewożone w wagonach otwartych. Materiał (inwentarz) powinien być w zależności od swego charakteru (rodzaju) należycie zabezpieczony przed uszkodzeniem w czasie transportu, opakowany, oklinowany itp.

W przypadkach zastrzeżenia przez dyrekcję zamawiającą, że przesyłka ma być konwojowana w czesie transportu, dyrekcja dokonywująca odbioru wyznaczy swoich konwojentów.

Konwojowanie przesyłek powinno być w zasadzie wykluczone, z wyjątkiem przesyłek wartościowych, względnie wymagających specjalnej opieki w czasie transportu.

5) Na odebrane materiały (inwentarz) odbiorca, względnie komisja odbiorcza, sporządza protokół odbiorczy zgodnie z art. 65 „Przepisów o nabywaniu i ewidencji materiałów i przedmiotów inwentarialnych Nr. F 2" i odnośnymi instrukcjami co do sposobu sporządzania protokółów przy odbiorze pewnych gałęzi produkcji, — w którym należy wyszczególnić datę i miejsce odbioru, numer i datę zamówienia, na które nastąpiła dostawa, nazwę dostawcy, dokładny opis materiału (inwentarza) i odebraną ilość oraz wpisać numery służbowych listów przewozowych, stację i nazwę urzędu, dokąd wysyła się odebrany materiał (inwentarz).

W przypadkach rozsyłania przyjętych materiałów (inwentarza) do kilku różnych jednostek (dyrekcji), należy protokóły odbiorcze sporządzić dla każdej jednostki oddzielnie i przesłać je do własnej dyrekcji do zaksięgowania. Dyrekcjom (jednostkom) zamawiającym, względnie jednostkom dla których materiał (inwentarz) jest przeznaczony, należy przesłać wraz z przesyłką zaliczenie na druku Z 9, zgodnie z postanowieniami art. 70 „Przepisów Nr. F 2".

6) Dyrekcja odbierająca, o ile warunki umowy nieokreślają inaczej, opłaca rachunki dostawcy (w przypadku opłacania dostawy przez dyrekcję zamawiającą, protokóły odbiorcze przesyła się dyrekcji zamawiającej, pozostawiając sobie jeden odpis protokółu, celem przedstawienia go swej władzy przełożonej).

Wypłata należności dostawcy (wytwórni) powinna być dokonywana w terminie umownym t.j. w tyle dni od daty złożenia przez dostawcę (wytwórnię) **rachunku z protokółem odbiorczym,** ile przewiduje umowa (zamówienie), bez czekania na zawiadomienie o nadejściu materiału (inwentarza) do miejsca przeznaczenia. Przy rozrachunku bezgotowkowym wypłata następuje czekiem przelewowym do banku.

Do powyższych wskazówek dyrekcje zastosują się od dnia 1 stycznia 1950 r. Odbiór powinien być dokonywany na podstawie warunków umowy (zamówienia), opisów technicznych, rysunków lub dostarczonych do umowy (zamówienia) wzorców.

Sposób rozliczenia między dyrekcjami wzajemnych usług powstałych przy odbiorach, zostanie uregulowany osobnym zarządzeniem.

Szczegółowy regulamin postępowania odbiorców technicznych D.O.K.P. przy dokonywaniu odbioru będzie podany do wiadomości i wykonania po jego opracowaniu.

Od dnia ważności niniejszego zarządzenia. t.j. od dnia 1 stycznia 1950 r., wysyłanie własnych odbiorców technicznych do fabryk (wytwórni) leżących na terenach innych D.O.K.P. bez zgody Dyrekcji Generalnej K.P. jest nie dopuszczalne.

Nr. GM-ZG. V./50/9/49.

26

Okólnik Dyrekcji Generalnej Kolei Państwowych z dnia 27 września 1949 r. w sprawie zmiany okólnika Ministerstwa Komunikacji z dnia 31 grudnia 1947 r. o wykonaniu zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 30 czerwca 1947 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu o dodatkowym wynagrodzeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" za służbę poza ustalonymi godzinami pracy.

Na podstawie upoważnienia Ministra Komunikacji (§ 1 zarządzenia z dnia 14 lipca 1949 r. Dz. Urz. M. K. Nr 10, poz. 246) zarządza się co następuje:

1) W okólniku Ministerstwa Komunikacji z dnia 31 grudnia 1947 r. o wykonaniu zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 30 czerwca 1947 r., wydanego w porozumieniu z Ministerm Skarbu o dodatkowym wynagrodzeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" za służbę poza ustalonymi godzinami pracy (Dz. Urz. M. K. Nr 16, poz. 250) dotychczasowy ustęp do § 2 i 3 pkt. 4) lit. d) otrzymuje brzmienie: „do § 2 i 3 pkt. 4) lit. d) liczyć czas pogotowia dla drużyn konduktorskich według współczynnika 1/3, czyli za 1 godzinę pogotowia 20 minut pracy produkcyjnej, dla drużyn zaś parowozowych—według współczynnika 1/2, czyli za 1 godzinę pogotowia 30 minut pracy produkcyjnej; czas jazdy luzem (pasażerem) liczy się dla drużyn konduktorskich i parowozowych według współ-

czynnika 1/2, czyli za 1 godzinę jazdy luzem 30 minut pracy produkcyjnej.

2) Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr. KP.II/19-25/49.

27

Okólnik Dyrekcji Generalnej Kolei Państwowych z dnia 1 września 1949 r. w sprawie dodatkowego wynagrodzenia pracowników za czas pracy w okresie delegacji lub podróży służbowej.

Na podstawie okólnika Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 18 marca 1947 r. Nr. 20/47 w sprawie pracy w godzinach nadliczbowych Dyrekcja Generalna K.P. wyjaśnia, co następuje:

1. Pracownicy będący w delegacji lub podróży służbowej nie są objęci zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 30 czerwca 1947 r. wydanym w porozumieniu z Ministrem Skarbu o dodatkowym wynagrodzeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" za służbę poza ustalonymi godzinami pracy (Dz. Urz. M. K. Nr 15, poz. 242), zmienionym zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 8 marca 1948 r. wydanym w porozumieniu z Ministrem Skarbu (Dz. Urz. M. K. Nr 7, poz. 115), ponieważ diety wypłacane im za podróże służbowe lub delegacje obejmują również wynagrodzenie za służbę poza ustalonymi godzinami pracy.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy:

   1) pracowników fizycznych delegowanych do robót poza stałe miejsce służbowe i

   2) pracowników umysłowych delegowanych i pracujących razem z wymienionymi pracownikami fizycznymi.

   Pracownikom tym, jeżeli pracują w godzinach nadliczbowych, należy wypłacać dodatkowe wynagrodzenie za faktycznie przepracowane godziny nadliczbowe i przysługujące im diety z tytułu delegacji lub podróży służbowej.

3. Pracownikom zajmującym stanowiska kierownicze nie przysługuje dodatkowe wynagrodzenie za służbę poza ustalonymi godzinami pracy.

4. Pod nazwą pracowników zajmujących stanowiska kierownicze rozumie się wszystkich pracowników pobierających dodatki funkcyjne z wyjątkiem kierowników robót warsztatowych, ponieważ pełnią oni służbę majstrów i nie mogą pozostawić grupy podległych im pracowników.

   Okólnik niniejszy w niczym nie narusza obowiązujących przepisów w sprawie ograniczenia wydatków za służbę w godzinach nadliczbowych.

Nr KP. II/19-38/49.

28

Komunikat Dyrekcji Generalnej Kolei Państwowych o ogłoszeniu listy pracowników zwolnionych i wydalonych ze służby na wnioski komisji weryfikacyjnych.

Stosownie do § 35 ust. 5 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 1 sierpnia 1947 r. o organizacji i zakresie działania komisji weryfikacyjnych na PKP (Dz. Urz. M. K. Nr 8,poz. 156) zmienionego zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 22 października 1949 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 14, poz. 356), Dyrekcja Generalna Kolei Państwowych ogłasza listę pracowników zwolnionych i wydalonych ze służby na wnioski komisji weryfikacyjnych:

I. Zwolnieni ze służby.

1. Schütz - Skuczyński Leon, telegrafista z DOKP w Gdańsku.
2. Kozłowski Franciszek, dyżurny ruchu III kl z DOKP w Gdańsku.
3. Leszczuk Andrzej, st. adiunkt z DOKP w Katowicach.
4. Leszczyński Stanisław, asystent k. p. z DOKP w Szczecinie.
5. Kunkiel Wojciech, st. adiunkt k. p. z DOKP w Szczecinie.
6. Czoczkerl Henryk, podreferendarz k. p. z DOKP we Wrocławiu.
7. Dogoda Andrzej, maszynista parowozu II klasy z DOKP Warszawa.

II. Wydaleni ze służby.

1. Gruszecki Mikołaj, przodownik rzem. z DOKP w Gdańsku.
2. Raszejewski Franciszek, maszynista par. I kl. z DOKP w Gdańsku.
3. Mutke Alfons, przodownik rzem. z DOKP w Gdańsku.
4. Sobczak Wiktor, prac. etatowy z DOKP w Gdańsku.
5. Zieliński Franciszek, zawiadowca stacji I kl. z DOKP w Gdańsku.
6. Mosz Rudolf, referendarz k. p. z DOKP w Katowicach.
7. Mohr Karol, magazynier handlowy II kl. z DOKP we Wrocławiu.
8. Różycki Marian, referendarz k. p. z DOKP w Olsztynie.

Nr KO. VI/62-14/49.

DZIAŁ SŁUŻBY RUCHU.

29

Zarządzenie Dyrektora Generalnego Kolei Państwowych z dnia 24 listopada 1949 r. o zmianie „Instrukcji o prowadzeniu raportu z jazdy, załączników do niego i wykazu pracy parowozu oraz o obliczaniu dodatku godzinowo - kilometrowego pracownikom drużyn konduktorskich Nr R. 41".

Na podstawie upoważnienia Ministra Komunikacji (§ 1 zarządzenia z dnia 14 lipca 1949 r. — Dz. Urz. M. K. Nr 10, poz. 246) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W § 14 „Instrukcji o prowadzeniu raportu z jazdy, załączników do niego i wykazu pracy parowozu oraz o obliczaniu dodatku godzinowo - kilometrowego pracownikom drużyn konduktorskich — Nr R. 41", zatwierdzonych zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 19 marca 1948 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 7, poz. 116), wprowadza się zmiany następujące:

1) w ust. 6 (na str. 39 w wierszu trzecim) wyrazy: „do dnia 7" zastępuje się wyrazami: „do dnia 9";

2) w ust. 7 w wierszu czwartym wyrazy: „w dniu 9" zastępuje się wyrazami: „w dniu 11";

3) ust. 8 otrzymuje brzmienie:
„8. Oddział ruchowo - handlowy sprawdza, czy sumy do wypłaty są zgodne, czy zestawienie i lista płatnicza są sporządzone prawidłowo i czy książki wyjazdów są opatrzone w przewidziane podpisy, po czym wypełnia na liście wypłaty klauzulę do tymczasowej wypłaty i kieruje do właściwej kasy stacyjnej w celu dokonania wypłaty (§ 15 Przepisów Nr F. 10)";

4) ust, 9 otrzymuje brzmienie:
„9. W książkach wyjazdów R. 201 oddział ruchowo - handlowy sprawdza wszystkie pozycje, służące do ustalania dodatku godzinowo - kilometrowego, posiłkując się w razie potrzeby raportami z jazdy";

5) ust. 10 otrzymuje brzmienie:
„10. Nadzór nad czynnościami stacyj, dyspozytorów drużyn konduktorskich i oddziałów ruchowo - handlowych w zakresie ustalania i kontroli dodatku godzinowo - kilometrowego sprawują działy ogólno - ruchowe wydziałów ruchu DOKP., przeprowadzając kontrolę następną wszystkich w sposób wyżej opłaconych dowodów. Niezależnie od tego biuro finansowe wykonuje kontrolę doraźną według swego uznania";

6) ust. 11 skreśla się; w związku z tym numerację ustępów 12, 13, 14 i 15 zmienia się na 11, 12, 13 i 14;

7) ust. 11 (dawny 12) otrzymuje brzmienie:
„11. Pracownicy dokonujący kontroli obowiązani są wszelkie poprawki czynić czerwonym ołówkiem chemicznym tak, żeby dawne zapiski były widoczne";

8) ust. 12 (dawny 13) otrzymuje brzmienie:
„12. Ujawnione niedokładności w zapiskach i obliczeniach oraz powstałe stąd różnice w należnościach godzinowo - kilometrowych ujmuje się w wykazy imienne według stacyj macierzystych drużyn konduktorskich i przesyła się do właściwej stacji najpóźniej w dniu 10 następnego miesiąca po obrachunkowym, w celu dokonania regulacji w następnym miesiącu. O zarządzonej regulacji stacja macierzysta powiadamia właściwych pracowników".

§ 2.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr Or. 111/18/49.

30

Zarządzenie Dyrektora Generalnego Kolei Państwowych z dnia 18 listopada 1949 r. o zatwierdzeniu „Przepisów badania biegu i obciążenia pociągów towarowych Nr R. 55".

Niniejszym zatwierdza się „Przepisy badania biegu i obciążenia pociągów towarowych Nr R. 55", które ukażą się w osobnym wydaniu.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1950 r.

Nr RRT. VI/516/56/49.

DZIAŁ SŁUŻBY HANDLOWEJ.

31

Zarządzenie Dyrektora Generalnego Kolei Państwowych z dnia 26 listopada 1949 r. o wydaniu „Instrukcji o gospodarce kolejowymi składowiskami najemnymi" oraz „Ogólnych warunków najmu składowisk kolejowych"—Nr H. 9.

Na podstawie upoważnienia Ministra Komunikacji (§ 1 zarządzenia z dnia 14 lipca 1949 r.—Dz. Urz. M.K. Nr 10, poz. 246) zatwierdza się „Instrukcję o gospodarce kolejowymi składowiskami najemnymi" oraz „Ogólne warunki najmu składowisk kolejowych", które ukażą się w osobnym wydaniu jako „Instrukcja Nr H. 9".

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1949 r. Równocześnie traci moc obowiązującą okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 31 grudnia 1937 r. w sprawie najmu składowisk, magazynów, ramp, zsypów, strychów, piwnic itp. urządzeń kolejowych na cele związane z przewozem towarów (Dz. Urz. M. K. z 1938 r. Nr 4, poz. 18 pkt. 3).

Nr HP. XII/261/3/49.

DZIAŁ SŁUŻBY MECHANICZNEJ.

32

Zarządzenie Dyrektora Generalnego Kolei Państwowych z dnia 6 października 1949 r. o zmianie zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 31 grudnia 1945 r. o organizacji samochodowni kolei państwowych.

Na podstawie upoważnienia Ministra Komunikacji (§ 1 zarządzenia z dnia 14 lipca 1949 r. — Dz. Urz. M. K. Nr 10, poz. 246) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 31 grudnia 1945 r. o organizacji samochodowni kolei państwowych (Dz. Urz. M. K. Nr 17, poz. 180) zmienionym zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 19 listopada 1948 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 20, poz. 391) wprowadza się zmiany następujące:

1) W § 3 wprowadza się zmiany:
   a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. W Warszawie i Krakowie tworzy się samochodownie, podległe bezpośrednio Wydziałom Mechanicznym DOKP.;
   b) w ust. 3 po wyrazach „w Warszawie" dodaje się wyrazy „i Krakowie".
2) W § 4 wprowadza się zmiany:
   a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Na czele samochodowni w Warszawie i Krakowie stoją naczelnicy, mianowani i zwalniani przez Ministra Komunikacji";
   b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Naczelnicy samochodowni w Warszawie i Krakowie mają kompetencje analogiczne jak naczelnicy oddziałów kp., zawiadowcy zaś innych samochodowni mają kompetencje analogiczne jak zawiadowcy parowozowni głównych III klasy".

§ 2.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 6 października 1949 r.

Nr Or. 112/2/49.

DZIAŁ SŁUŻBY DROGOWEJ.

33

Obwieszczenie Dyrekcji Generalnej Kolei Państwowych w sprawie wykonywania prac związanych z aktualizacją schematycznych planów stacji.

Przy wykonywaniu prac związanych z aktualizacją schematycznych planów stacji należy stosować „Zarządzenie o aktualizacji schematycznych planów stacji", które będzie rozesłane w oddzielnym wydaniu.

Nr DO. VI/54/93/49.

DZIAŁ SŁUŻBY ELEKTROTECHNICZNEJ.

34

Zarządzenie Dyrektora Generalnego Kolei Państwowych z dnia 18 listopada 1949 r. o wykonywaniu przez stacje kolei państwowych pomocniczej służby telegraficznej.

W związku z rozporządzeniem Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 21 kwietnia 1949 r. w sprawie pełnienia pomocniczej służby telegraficznej przez stacje kolei państwowych (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 317) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. W wykonaniu pomocniczej służby telegraficznej biorą udział wszystkie stacje kolei państwowych, wyposażone w urządzenia telekomunikacyjne oraz konduktorzy w pociągach przez przyjmowanie telegramów od podróżnych i doręczanie telegramów adresowanych do podróżnych.
2. Stacje kolejowe pełnią pomocniczą służbę telegraficzną w ciągu całej doby.
3. Pomocnicza służba telegraficzna będzie wykonywana przez stacje kolejowe w zakresie ograniczonym lub w zakresie pełnym.

§ 2.

1. Do zakresu działania stacji kolejowych, wykonujących pomocniczą służbę telegraficzną w zakresie ograniczonym, należy przyjmowanie telegramów od nadawców oraz przetelegrafowywanie i doręczanie telegramów:
   1) państwowych;
   2) służbowych Zarządu Poczt i Telegrafów;
   3) meteorologicznych i hydrologicznych Państwowego Instytutu Hydrologiczno-Meteorologicznego, jego oddziałów, stacji i obserwatorów;
   4) alarmowych, nadawanych przez instytucje lub osoby prywatne do właściwych władz państwowych o pomoc w wypadkach napadów rabunkowych, katastrof kolejowych i lotniczych oraz innych nieszczęść, spowodowanych żywiołowymi zdarzeniami (pożary, powodzie, epidemie, choroby zakaźne ludzi i zwierząt, roślin itp.);
   5) prywatnych, nadawanych przez podróżnych lub adresowanych do podróżnych jadących pociągami w sprawach związanych z odbywaną przez nich podróżą.
2. Do wykonywania pomocniczej służby telegraficznej w zakresie ograniczonym, obowiązane są stacje kolejowe, nieumieszczone w załączniku Nr 1 do niniejszego zarządzenia.

§ 3.

1. Do zakresu działania stacji kolejowych, wykonujących pomocniczą służbę telegraficzną w zakresie pełnym należy przyjmowanie, przetelegrafowywanie i doręczanie oprócz wyszczególnionych w § 2 niniejszego zarządzenia rodzajów telegramów także wszelkich innych telegramów prywatnych w ruchu krajowym i zagranicznym europejskim.

2. Do wykonywania pomocniczej służby telegraficznej w zakresie pełnym powołane są tylko te stacje kolejowe, które umieszczone są w załączniku Nr 1 do niniejszego zarządzenia lub które w przyszłości zostaną wyznaczone przez Dyrekcję Generalną Kolei Państwowych w porozumieniu z Ministerstwem Poczt i Telegrafów. Nadto stacje podkreślone w załączniku Nr 1 niniejszego zarządzenia pełnią dodatkowo pomocniczą służbę telegraficzną i w ruchu zagranicznym.

§ 4.

1. Przy wykonywaniu pomocniczej służby telegraficznej stacje kolejowe przyjmują telegramy krajowe prywatne i inne następującego rodzaju:
   1) telegramy miejscowe;
   2) telegramy zamiejscowe;
   3) telegramy miejscowe pilne;
   4) telegramy zamiejscowe pilne.

2. Dopuszczone są następujące zlecenia nadawców:
   1) — D — telegramy pilne;
   2) — RPX — odpowiedź telegraficzna opłacana X złotych;
   3) — TC — telegram sprawdzany;
   4) — PC — zawiadomienie telegraficzne o doręczeniu telegramu;
   5) — PCP — zawiadomienie pocztą o doręczeniu telegramu;
   6) — TMX — telegram o X adresach w tej samej miejscowości;
   7) — CTA — podać wszystkie adresy (stosowane łącznie ze wskazówką — TMX —);
   8) — GP — do odebrania na poczcie (poste restante);
   9) — TR — do odebrania w telegrafie (telegraphe restante);

3. Zlecenie nadawcy — przez posłańca — oznaczające doręczenie telegramu przez umyślnego posłańca na koszt adresata jest dopuszczone tylko w ruchu krajowym.

4. Stacje kolejowe odbiorcze doręczają telegramy z uwagą — przez posłańca — adresatowi poza terenem kolejowym tylko w razie możności rychłego dostarczenia telegramu adresatowi oraz o ile jest pewność, że adresat uiści koszty posłańca. W przypadku przeciwnym należy telegram przekazywać do urzędu pocztowo - telekomunikacyjnego w którego okręgu zamieszkuje adresat.

5. Dopuszczone są następujące czynności manipulacyjne na żądanie nadawców:
   1) wydanie dowodu nadania telegramu;
   2) wydanie uwierzytelnionego odpisu nadawcy telegramu;
   3) udzielanie informacji w sprawie nadanego lub doręczonego telegramu;
   4) cofnięcia telegramu przed odtelegrafowaniem.

6. Opłaty za telegramy oraz za zlecenia nadawców i za czynności manipulacyjne, stacje kolejowe pobierają według każdocześnie obowiązującej taryfy telegraficznej krajowej, podawanej w Dzienniku Taryf Pocztowych i Telekomunikacyjnych.

§ 5.

Stacje kolejowe nie pobierają żadnych opłat za doręczanie telegramów adresatom, zamieszkałym na terenie kolejowym danej stacji, oraz podróżnym i personelowi pociągów zatrzymujących się na danej stacji.

§ 6.

1. Zlecenia nadawców wyrażane w adresach telegramów zagranicznych nie mogą być innego rodzaju niż te, które dopuszczone są w telegramach ruchu krajowego i podane są w § 4. niniejszego zarządzenia w ust. 2 pkt. 1—9.

2. Za telegramy nadawane na stacjach kolejowych z przeznaczeniem za granicę oraz za zlecenia nadawców stacje kolejowe pobierają opłaty według każdocześnie obowiązującej taryfy telegraficznej zagranicznej podanej w Dzienniku Taryf Pocztowych i Telekomunikacyjnych, zachowując warunki przewidziane w tymże dzienniku.

§ 7.

W telegramach nadawanych w ruchu zagranicznym należy żądać od nadawców podawania nazwy kraju dla uzupełnienia adresu. Nazwę kraju należy umieszczać w uwagach służbowych i niezaliczać do ilości wyrazów opłacanych.

§ 8.

1. Stacje kolejowe wykonujące pomocniczą służbę telegraficzną wysyłają telegramy w następującej kolejności:
   1) telegramy służbowe kolejowe, dotyczące: ruchu pociągów, wypadków z pocią-

gami, wysyłania pociągów ratunkowych, przerw w łączności telegraficznej i telefonicznej, regulowania zegarów, telegramy państwowe o ułaskawieniu osób skazanych na karę śmierci;

2) telegramy dotyczące katastrof lotniczych i telegramy lotniczo - meteorologiczne „Lotmet", telegramy powodziowe i o przejściu lodów, przeznaczone do właściwych urzędów państwowych, telegramy służbowe kolejowe, dotyczące rozdziału wagonów i zmiany rozkładu jazdy, telegramy państwowe pilne, telegramy służbowe pilne Zarządu Poczt i Telegrafów;

3) telegramy meteorologiczne i hydrologiczne, telegramy Milicji Obywatelskiej, pełniącej służbę na terenie kolejowym w sprawach śledzenia przestępców oraz wszystkie inne telegramy państwowe i służbowe kolejowe i Zarządu Poczt i Telegrafów, niewymienione w pkt. 1 i 2;

4) telegramy prywatne pilne;

5) telegramy prywatne zwykłe.

2. Telegramy alarmowe, wysyłane przez instytucje lub osoby prywatne do właściwych władz państwowych o pomoc w wypadkach napadów rabunkowych, pożarów, powodzi, katastrof kolejowych oraz innych nieszczęść, spowodowanych żywiołowymi zdarzeniami, uważane są za telegramy służbowe i co do porządku przesyłania należą do kategorii wymienionej w ust. 1 pkt. 2.

§ 9.

1. Stacje pełniące pomocniczą służbę telegraficzną w zakresie pełnym jak i w zakresie ograniczonym przyjmują, przekazują i doręczają bez pobierania jakichkolwiek opłat telegraficznych telegramy:

1) służbowe władz, urzędów i innych organów podległych Zarządowi Poczt i Telegrafów w sprawach przewozu poczty kolejami lub w sprawach pomocniczej służby telegraficznej;

2) telegramy meteorologiczne i hydrologiczne Państwowego Instytutu Hydrologiczno - Meteorologicznego, jego oddziałów, stacji i obserwatorów oraz telegramy lotniczo - meteorologiczne „Lotmet";

3) telegramy alarmowe, wysyłane przez instytucje lub osoby prywatne do właściwych władz państwowych o pomoc w wypadkach napadów rabunkowych, pożarów, powodzi, katastrof kolejowych, i lotniczych oraz innych nieszczęść spowodowanych żywiołowymi zdarzeniami;

4) telegramy władz wojskowych w czasie mobilizacji i wojny;

5) telegramy służbowe władz, urzędów i innych organów przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" w sprawach pomocniczej służby telegraficznej.

§ 10.

Telegramy nadawane na stacjach kolejowych z przeznaczeniem poza teren kolei, należy przekazywać za pośrednictwem najbliższych punktów wymiany do urzędów pocztowo - telegraficznych.

Telegramy nadawane na stacjach kolejowych i adresowane do stacji kolejowych należy przesyłać na obwodach kolejowych, z wyjątkiem tych przypadków, w których ze względu na ukształtowanie sieci Zarządu Poczt i Telegrafów korzystniejszym jest przekazanie telegramów na sieć telegraficzną pocztową.

Telegramy nadawane na stacjach kolejowych powinny być uzupełnione w nagłówku wyrazem „dworzec" względnie „gare"; te same wyrazy należy umieszczać w adresie telegramu za wyrazem stacji kolejowej bez zaliczenia ich do wyrazów płatnych.

§ 11.

Pomocnicza służba telegraficzna wykonywana jest na podstawie zasad ordynacji telegraficznej i regulaminu telegraficznego, wydawanych przez Min. Poczt i Telegrafów a podawanych przy każdorazowych zmianach tych przepisów do wiadomości DOKP przez odnośne Dyrekcje Okręgowe Poczt i Telegrafów.

§ 12.

Przy spełnianiu czynności, związanych z przyjmowaniem telegramów od nadawców, z doręczaniem i taryfikacją należy stosować postanowienia §§ 14, 15 i 19 Instrukcji Nr R 36.

§ 13.

1. Pomocnicza służba telegraficzna w pociągach, wykonywana przez konduktorów rewizyjnych, odbywa się tylko w pociągach pasażerskich pośpiesznych stałych, z wyłączeniem pociągów pośpiesznych dodatkowych, przewidzianych w rozkładzie jazdy do kursowania tylko w okresach świątecznych lub uruchamianych doraźnie.

2. Konduktorzy wykonują czynności przyjmowania telegramów w pociągach po uprzednim załatwieniu swych bezpośrednich czynności, związanych z bezpieczeństwem ruchu pociągu i czynności rewizyjnych. Konduktorowi nie wolno przyjąć telegramów, których przyjęcie zabronione jest w § 15 Instrukcji Nr. R 36.

§ 14.

1. Telegram nadany w pociągu nie może przekraczać ilości 15 wyrazów wraz z adresem i podpisem nadawcy, tak w ruchu krajowym i zagranicznym. Konduktor pobiera opłatę zawsze za 15 wyrazów taryfowych nawet w tym przypadku, gdy telegram zawiera mniejszą ilość wyrazów.

2. Treść telegramu nadanego w pociągu powinna być napisana wyraźnie alfabetem łacińskim i zawierać tekst nieszyfrowany.

3. Nadawca na marginesie nadawanego telegramu w rubryce „na moje ryzyko“, obowiązany jest wypełnić osobiście uwagę „na moje ryzyko“ oraz wpisać kwotę wpłaconą za telegram i stwierdzić to swoim podpisem ze wskazaniem swojego dokładnego adresu.

4. Konduktor w górnej części formularza nad tekstem telegramu notuje pobraną sumę za telegram oraz pobraną należność manipulacyjną 40.— zł.

5. Opłatę manipulacyjną stanowiącą wynagrodzenie konduktora za przyjęty telegram w pociągu ustala się na sumę 40.— zł.

6. Konduktor obowiązany jest do przestrzegania tajemnicy korespondencji telegraficznej.

7. Podróżnemu zamierzającemu nadać telegram w pociągu, konduktor wydaje formularz telegramu nadawczego druk PKP z serii R 163. Telegram może być napisany na zwyczajnym papierze, należy jednak nakleić go na przepisowy blankiet i dopilnować wypełnienia formularza przez nadawcę według postanowień ust. 3 niniejszego paragrafu.

8. Na telegram przyjęty w pociągu nie wydaje się pokwitowania.

9. Za miejsce nadania telegramu przyjętego w pociągu należy uważać tę stację, na której został nadany telegram przez konduktora dla przesłania go do miejsca przeznaczenia.

10. W adresie telegramu zagranicznego nadanego w pociągu, nadawca powinien podać po nazwie miejsca przeznaczenia również nazwę kraju przeznaczenia. W telegramie krajowym może być podana tylko nazwa powiatu i województwa.

11. Telegramy przyjmowane w pociągu od podróżnego mogą zawierać tylko płatne wskazówki sużbowe — GP — do odebrania na poczcie (poste restante) lub — TR — do odebrania w telegrafie (telegraphe restante). O ile telegram jest adresowany do miejscowości, w której jest kilka dworców kolejowych, należy dokładnie wskazać nazwę właściwego dworca.

§ 15.

1. Telegram przyjęty w pociągu, konduktor oddaje w biurze telegrafu na stacji zatrzymania się pociągu wraz z przyjętą opłatą telegraficzną, zatrzymując dla siebie opłatę manipulacyjną 40.— zł.

2. Dyżurny telegrafista przyjmuje telegram i gotówkę, wpisuje na grzbiecie formularza sumę odebranej gotówki, stwierdza to własnoręcznym podpisem i po nałożeniu stempla biura telegraficznego zwraca zeszyt konduktorowi; ponadto sprawdza prawidłowość napisania adresu, ilość wyrazów i pobraną opłatę i po odpowiednim skorygowaniu telegramu, według wymagań spisu urzędów telegraficznych i poczynieniu odpowiednich uzupełnień i wypełnieniu rubryk formularza, przekazuje telegram do miejsca przeznaczenia.

3. Jeżeli biuro telegraficzne stwierdzi w przyjętym od konduktora telegramie niedostatecznie pobraną opłatę od nadawcy, to w tym przypadku niepobraną należność przekazuje do odebrania od adresata, dopisując w telegramie bezpłatną uwagę służbową „pobrać . . . . . złotych . . . . . groszy“ w ruchu krajowym, lub „percevoir . . . . . fr. . . . . . . cent.“ w ruchu zagranicznym.

§ 16.

1. DOKP zaopatrują stacje kolejowe wykonujące pomocniczą służbę telegraficzną w odpowiednie druki manipulacyjne wzoru Min. Poczt i Telegrafów, otrzymywane od właściwych DOP i Telegrafów za zwrotem kosztów własnych. Należy zapotrzebować następujące druki:
   1) druk Nr. 1003 do rozrachunków;
   2) druk Nr. 1008 blankiet do telegramu z odpowiedzią opłaconą;
   3) druk Nr. 1009 blankiet do telegramów nadeszłych;
   4) druk Nr. 1011 blankiet do telegramów nadawanych;
   5) druk Nr. 1030 dowód nadania telegramu (zalicza się jako druk ścisłego zarachowania o wartości 10.— zł.);
   6) Dziennik Taryf Pocztowych i Telekomunikacyjnych Nr. 7 z dnia 25 maja 1949 r.;
   7) spis urzędów, agencji i pośrednictw pocztowo - telekomunikacyjnych.

2. Oprócz druków, wymienionych w ustępie 1 niniejszego paragrafu, DOKP zaopatrzą biura telegrafu w druki PKP serii R 163 i R 164. Przed oddaniem ich do użytku służbowego należy w formularzach R 163 cyfrę „14“ dotyczącą ilości wyrazów na stronicy 1 poprawić na „15“ i na odwrotnej stronie w ustępach 6-tych cyfrę „14“ poprawić na „15“ i cyfrę „60 groszy“ na „40 złotych“.

3. W spisach urzędów, agencji pocztowych i pośrednictw telekomunikacyjnych po otrzymaniu ich od DO Poczt i Telegrafów i przed rozesłaniem ich do użytku służbowego stacji kolejowych, należy nazwę urzędu pocztowego o brzmieniu nazwy stacji kolejowej uzupełnić w ostatniej rubryce dodaniem litery „K“ a przy wykonywaniu przez tę stację również i wymiany telegramów zagranicznych do litery „K“ jeszcze litery „Z“.

4. Przy stacjach kolejowych, które posiadają w stosunku do urzędu pocztowego różnicę w oznaczeniu (Łódź 1, Łódź - Fabryczna) należy umieszczać pod nazwą pocztową nazwę stacji kolejowej w brzmieniu właściwym jako pozycję nową.

§ 17.

1. Punkty wymiany sporządzają wykazy na drukach Nr. 1003, zestawiając osobno telegramy krajowe, osobno zagraniczne z podziałem jednych i drugich na nadane i przyjęte. Szczegółowy sposób sporządzania tych wykazów podany jest w załącznikach Nr. Nr. 2, 3, 4 i 5 do niniejszego zarządzenia.

2. Z końcem miesiąca wykazy zakończone i uzgodnione z pocztowymi urzędami wymiany należy przesłać do DOKP do dnia 10 następnego miesiąca.

3. Na podstawie tych wykazów Dyrekcje Okręgowe Kolei Państwowych sporządzają również na druku Nr. 1003 ogólne miesięczne zestawienie należności przypadające każdemu zarządowi (DOKP i DOP i T) osobno, wpisując do rubryki „miejsce nadania“ nazwę punktu wymiany, natomiast do rubryki „należność“—sumę należności, obliczoną i ustaloną przez punkty wymiany a przypadającą danemu zarządowi, a mianowicie: za telegramy nadane do urzędów pocztowych—sumę należności przypadających Zarządowi Pocztowemu a za telegramy otrzymane od urzędów pocztowych — sumę należności przypadających Zarządowi Kolejowemu.

4. Z uzyskanych sum należności przypadających dla każdego zarządu, DOKP obliczają saldo na korzyść jednego z Zarządów.

§ 18.

1. Za telegramy przekazywane wyłącznie na obwodach kolejowych ze stacji i do stacji kolejowych i doręczane przez stacje kolejowe, cała należność przypada przedsiębiorstwu „Polskie Koleje Państwowe“.

2. Należność za telegramy krajowe, przekazywane częściowo kolejowymi środkami łączności, a częściowo środkami łączności zarządu poczt i telegrafów, dzieli się w ten sposób, iż Zarząd Poczt i Telegrafów otrzymuje 2/3, a przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe“ 1/3 należności.

3. Należność za telegramy zagraniczne, przesłane w ramach pomocniczej służby telegraficznej, dzieli się między obie strony w ten sposób, że przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe“ otrzymuje w każdym przypadku 1/3 należności, jak za telegramy krajowe o tej samej ilości wyrazów, pozostałą zaś resztę należności otrzymuje Zarząd Poczt i Telegrafów, który ze swej strony rozlicza się za te telegramy z właściwymi zarządami zagranicznymi.

4. Należności przypadające za zlecenia nadawców, wskazane w § 4 ust. 2 pkt. 2), 4), 5) i 6) przypadają w całości zarządowi, którego organ doręcza telegram adresatowi. Należność wskazana w § 4 ust. 2 pkt. 3) nie podlega rozrachunkowi.

§ 19.

1. Opłatę za telegram, podlegającą zwrotowi w przypadku zagubienia, opóźnienia, zniekształcenia telegramu, lub w razie niewykonania świadczenia specjalnego z winy urzędu pocztowo - telekomunikacyjnego lub organu kolejowego — wypłaca nadawcy telegramu ten zarząd, któremu podlega urząd nadawczy telegramu.

2. Zwrot opłaty obciąża zarząd ponoszący winę nieprawidłowości, z powodu której nastąpiła wypłata. Gdy winę ponoszą organa obu zarządów lub w przypadku niemożności ustalenia winy, wówczas 2/3 opłaty podlegającej zwrotowi ponosi Zarząd Poczt i Telegrafów, a 1/3 — Zarząd Kolejowy.

3. Zwrot opłat za niewykonane świadczenia specjalne obciąża ten zarząd, na dobro którego te opłaty zostały zaliczone.

§ 20.

1. Rozrachunek między właściwymi dyrekcjami okręgu poczt i telegrafów i dyrekcjami okręgowymi kolei państwowych odbywa się kwartalnie.

2. Jeżeli kwota końcowa wykazana w rachunku DOKP, różni się od kwoty wykazanej w rachunku DOP i Telegrafów, a różnica ta nie przekracza jeden % kwoty wykazanej przez DOKP, wówczas bez dalszego sprawdzania przyjmuje się za miarodajną kwotę wykazaną przez DOKP.

3. Dyrekcje OKP. przekazują należności za pośrednictwem PKO bezgotówkowo na konto właściwej Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów.

4. Obustronna wymiana rachunków, ich uznanie przez obydwie strony, oraz przekazanie salda powinny nastąpić w ciągu miesiąca po kwartale sprawozdawczym.

§ 21.

Wpływy gotówkowe za telegramy, nadawane na stacjach i w pociągach należy wpłacać do kasy stacyjnej na wpływy uboczne. W sprawie zarachowania tych wpływów przez DOKP do dalszego rozliczania ich z DOP i T zostanie wydane osobne zarządzenie.

§ 22.

DOKP przy wykazach rozrachunkowych przesyłają do Dyrekcji Okr. Poczt i Telegrafów zestawienia ilościowe tych telegramów, które

bez współudziału urzędów pocztowo - telekomunikacyjnych w ramach pomocniczej służby telegraficznej zostały przesłane w granicach sieci PKP.

§ 23.

1. Urzędnicy inspekcyjni Zarządu Poczt i Telegrafów uprawnieni są w godzinach służbowych do przeglądania pierwopisów telegramów w biurach telegrafu na stacjach kolejowych, odnoszących się do pomocniczej służby telegraficznej, jak również dzienników aparatowych i innych zapisków z tym związanych.

2. Urzędnicy inspekcyjni Zarządu Poczt i Telegrafów powinni być zaopatrzni w odpowiednie legitymacje wydane przez DOP i Telegrafów i poświadczone przez właściwą DOKP.

3. Przed przystąpieniem do swych czynności urzędnicy inspekcyjni zgłaszają się u zawiadowcy stacji lub jego zastępcy bądź kierownika biura telegrafu. Stwierdzone przy inspekcji usterki i niedokładności prostują i uzgadniają z kierownikami biur telegraficznych w oparciu o przepisy i zarządzenia, wydane w sprawie pełnienia czynności pomocniczej służby telegraficznej.

4. Czynności, które sprawują urzędnicy inspekcyjni Zarządu Poczt i Telegrafów na stacjach kolejowych i które związane są z pomocniczą służbą telegraficzną, nie powinny stanowić przeszkody w normalnym toku służby.

§ 24.

1. Wymiana telegramów na punktach między urzędami pocztowo - telekomunikacyjnymi a stacjami kolejowymi, wyznaczonymi jako punkty wymiany, odbywa się telefonicznie, względnie — o ile to możliwe — telegraficznie.

2. Obsługa biur telegrafu, uczestnicząca w wykonywaniu pomocniczej służby telegraficznej, powinna być dokładnie zaznajomiona z taryfą telegraficzną i z przepisami dotyczącymi wymiany prywatnej korespondencji telegraficznej; ich znajomość powinna być u obsługi sprawdzona.

3. Drużynę konduktorską pociągów, w których będą przyjmowane telegramy od podróżnych, należy odpowiednio pouczyć o posługiwaniu się zeszytem formularzy i tabelą opłat telegraficznych.

4. Konduktorom wykonującym pomocniczą służbę telegraficzną w pociągach należy wręczyć tabelę opłat zagranicznych, zestawioną w sposób ułatwiający szybkie obliczanie należności. W tabeli opłat należy wypisać w porządku alfabetycznym państwa europejskie i wpisać należności, przypadające za telegram o 15 wyrazach do każdego z tych państw.

5. Kierownicy biur telegrafu lub starsi telegrafiści stacji macierzystych drużyn konduktorskich pociągów, w których odbywa się przyjmowanie telegramów od podróżnych, dokonują doręczania i kontroli zwrotu zeszytów, wydanych konduktorom formularzy telegraficznych serii R 163. Wydanie lub zwrot zeszytu należy wpisywać do wykazu na druku serii R 164 po potwierdzeniu tego własnoręcznym podpisem przez otrzymującego lub zwracającego zeszyt.

6. Wymienieni wyżej w ust. 5 kierownicy biur telegrafu lub starsi telegrafiści dokonują kontroli prawidłowego użytkowania i wypełniania druku formularzy; zużytkowane druki przedkładają do DOKP (Wydział Elektrotechniczny) przy miesięcznych sprawozdaniach, zwrócone zaś, a nie zużyte z jakichkolwiek powodów przez konduktorów, przekazują innym konduktorom dla dalszych potrzeb.

7. Wydawanie zeszytów formularzy konduktorom odbywa się na zlcenie i według wskazówek kierownika pociągu. Przed wydaniem zeszytu formularzy nadawczych, biura telegraficzne powinny opatrzyć formularze i grzbiety stemplem z nazwą stacji wydającej zeszyt.

8. Formularze telegramów nadanych w pociągach, należą do druków ściśle rejestrowanych i powinny być opatrzone drukowaną numeracją kolejną i serią.

§ 25.

Przepisy Nr. R 15, Nr. R 10 i Nr. R 9 należy stosować z odchyleniami, ustalonymi w niniejszym zarządzeniu.

§ 26.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1949 r.

Nr. ET. 82/3/49.

Załączniki do zarządzenia Dyrektora Generalnego Kolei Państwowych z dnia 18 listopada 1949 r. (poz. 34).

Załącznik Nr 1
do § 3 ust. 2

Aleksandrów Kuj.

Baborów
Będzin
Biała Podlaska
Białogard
Białystok Centr.
Bielsko
Biskupice Wlkp.
Bochnia
Bojanowo
Brochów
Brodnica
Brzeg
Bydgoszcz Gł.
Bytom
Bytów

Chabówka
Chałupki
Charsznica
Chebzie
Chełm
Chełmno
Chełmża
Chojnice
Chorzów
Choszczno
Chrzanów
Chybie
Ciechanów
Cieszyn
Czechowice
Czempin
Czersk
Czerwieńsk
Częstochowa

Damasławek
Dąbrowa Górnicza
Dąbrówka Mała Śl.
Dębica
Dęblin
Dorohusk
Drawski Młyn
Działdowo
Dziedzice
Dzierżoniów Śl.

Elbląg
Ełk

Gdańsk Gł.
Gdynia
Gdynia Port Centr.
Gliwice
Głuchołazy
Gniezno
Gotków
Goleszów
Gołonóg
Gorzów Wlkp.
Grodzisk Wlkp.
Grudziądz
Gryfino
Grzmiąca
Gubin

Hajduki
Herby Nowe
Herby Stare

Iława Gł.
Inowrocław

Jabłonowo Pom.
Janów Śl.
Jarocin
Jarosław
Jasło
Jaworzno
Jaworzyna Śl.
Jelenia Góra
Jędrzejów

Kalety
Kalisz
Kalisz Pom.
Kalwaria Lanckorona
Kamienic Ząbkowicki
Karsznice
Kartuzy
Katowice
Kazimierz
Kcynia
Kędzierzyn
Kępno
Kielce
Kluczbork
Kłodzko Gł.
Kobylin
Kochłowice

Koluszki
Koło
Kołobrzeg
Konin
Końskie
Kornatowo
Korsze
Korzybie
Kostrzyń
Koszalin
Kościan
Kościerzyna
Kowalewo Pom.
Koźle
Kożuchów
Kraków Gł.
Kraków-Płaszów
Kraśnik
Krosno Odrzańskie
Krośniewice
Krotoszyn
Krzyż
Kutno
Kwidzyń

Laskowice Pom.
Legnica
Leszno
Lembork
Lubań Śl.
Lublin
Lubliniec

Łańcut
Łapy
Łask
Łazy
Łowicz
Łódź Fabr.
Łódź Kal.
Łódź Olechów
Łódź Widzew
Łuków

Maczki
Makoszowy
Maksymilanowo
Malbork
Małkinia
Marciszów

Miastko
Mielec
Międzychód
Międzylesie
Międzyrzec
Mińsk Mazowiecki
Mogilno
Morąg
Munina
Murcki
Muszyna
Mysłowice
Myśliborz

Nakło n/Notecią
Nałęczów
Namysłów
Nędza
Nidzica
Niedobczyce
Nowa Sól
Nowy Bytom
Nowy Dwór
Nowy Sącz
Nowy Świętów
Nowy Targ
Nysa

Olesno Śl.
Oleśnica
Olsztyn Gł.
Opalenica
Opole Gł.
Orzesze
Ostrołęka
Ostrowiec Świętokrzyski
Ostróda
Ostrów Wlkp.
Ostrzeszów
Oświęcim

Pabianice
Piła
Piotrków Trybunalski
Pleszów
Płoty
Ponętów
Poznań Franowo
Poznań Gł.
Prabuty
Próchna
Pródnik
Pruszków
Przemyśl Gł.
Przeworsk
Pszczyna
Puck
Pyrzyce
Pyskowice

Racibórz
Racławice Śl.
Radom
Radomsko
Rawicz
Reda
Rejowiec
Rogoźno Wlkp.
Rokietnica
Rozwadów
Runowo Pom.
Rybnik
Rzepin
Rzeszów
Rzędówka

Sandomierz
Sędziszów
Siedlce
Siemkowice
Sieradz
Sierpc
Skalmierzyce
Skarżysko Kamienna
Skawina
Skierniewice
Skoczów
Skwierzyna
Sławno
Słotwiny
Słupsk
Smętowo
Sopot
Sosnowiec Płn.
Sosnowiec Płd.
Spytkowice
Stargard
Starogard
Stradom
Stróże
Strzelce Opolskie
Strzelin
Strzemieszyce Płn.
Sucha
Sulechów
Szamotuły
Szczakowa
Szczecin - Dąbie
Szczecin Gł.
Szczecin Gumieńce
Szczecin Port Centr.
Szczecin Turzyn
Szczecinek
Szczytno
Szopienice Płn.

Ścinawa
Środa
Świdnica Gł.
Świebodzin Wlkp.

Tarnowskie Góry
Tarnów
Tczew
Terespol Pom.
Tłuszcz
Tomaszów Maz.
Toporów
Toruń Gł.
Toruń Mokre
Trzebinia
Tunel
Tuplice
Tychy

Unisław Pom.

Wadowice
Wałbrzych Fabryczny
Wałbrzych Gł.
Wałbrzych Miasto
Wałcz
Warszawa Gdańska
Warszawa Gł.
Warszawa Praga
Warszawa Wschodnia
Wągrowiec
Wejherowo
Węgliniec
Wieluń
Wierzchucin
Więcbork
Włocławek
Wodzisław Śl.
Wolsztyn
Wosowska
Wrocław Gł.
Wrocław Nadodrze
Wronki
Września
Wschowa

Zabrze
Zagórz
Zagórzany
Zajączkowo Tczewskie
Zakopane
Zamość
Zawada
Zawiercie
Ząbkowice
Zbąszynek
Zduńska Wola
Zebrzydowice
Zgierz
Zielona Góra Gł.
Złocieniec
Złotów

Żagań
Żary k/Żagania
Żurawica
Żywiec

Załącznik Nr 2
do § 17 ust. 1.

Telegramy krajowe nadane.

L. p.	Data	Miejsce nadania	Miejsce przeznaczenia	Nr telegr.	Ilość słów	Należność		Uwagi
						za telegr. zł	dodat. zł	
1	1	Mława dw.	Warszawa	2	12	116	—	
2	1	Skierniewice dw.	Białystok	1	17	312	—	D
3	1	Koluszki dw.	Mińsk Maz.	1	20	180	100	RP 100
4	2	Grodzisk dw.	Siedlce	2	15	140	120	TM 4
5	2	Łowicz dw.	Radzymin	3	11	108	70	PC
6	3	Teresin dw.	Warszawa	2	24	212	6	PCP
7	3	Skierniewice dw.	Lublin	4	12	116	—	TC
8	3	Mława dw.	Biała	4	16	296	100	D, RP 100
			Razem:			1480	396	

Zarządowi pocztowemu przypada:

1. 2/3 części należności za telegramy 1480 · 2/3 = $\frac{2960}{3}$ = 987.—zł
2. należności dodatkowe . . . . 396.—zł

Razem: . . . 1383.—zł

Uwaga: grosze w należnościach należy zaokrąglać do pełnego złotego: w dół — od 1 gr. do 49 gr., w górę — począwszy od 50 gr. wzwyż.

Załącznik Nr 3
do § 17 ust. 1.

Telegramy krajowe przyjęte.

L.p.	Data	Miejsce nadania	Miejsce przeznaczenia	Nr telegr.	Ilość słów	Należność za telegr. zł	Należność dodatkowo zł	Uwagi
1	1	Warszawa 12	Mława dw.	135	11	108	—	
2	1	Białystok	Skierniewice dw.	24	10	200	—	D
3	1	Mińsk Maz.	Koluszki dw.	14	42	116	100	RP 100
4	2	Siedlce	Grodzisk dw.	18	11	108	90	TM 3
5	2	Radzymin	Łowicz dw.	12	17	156	70	PC
6	3	Warszawa C	Teresin dw.	108	13	124	6	PCP
7	3	Lublin	Skierniewice dw.	26	14	132	—	TC
8	3	Biała	Mława dw.	34	10	200	100	D, RP 100
			Razem:			1144	366	

Zarządowi kolejowemu przypada:

1. 1/3 część za telegramy 1144 : 3 = 381.—zł
2. należności dodatkowe . . . . . . 366.— zł

Razem: 747.—zł

Uwaga: grosze w należnościach należy zaokrąglać do pełnego złotego: w dół — od 1 gr. do 49., w górę — począwszy od 50 gr. wzwyż.

Załącznik Nr 4
do § 17 ust. 1

Telegramy zagraniczne nadane.

L. p.	Data	Miejsce nadania	Miejsce przeznaczenia	Nr telegr.	Ilość słów	Należność za telegr. zł	Należność dodatkowo zł	Uwagi
1	1	Skierniewice dw.	Roma	1	12	576		
2	2	Mława dw.	Stockholm	2	10*) / 10	720		D
3	3	Koluszki dw.	Paris	4	13	520	408	RP 3 fr
4	4	Łowicz dw.	Beograd	4	11	528	540	TM 4
5	4	Koluszki dw.	Praha	8	15	300	120	PC
6	5	Pruszków dw.	Bruxelles	5	18	648	30	PCP
7	6	Mińsk Maz. dw.	Bucuresti	7	20	720	—	TC
8	6	Skierniewice dw.	London	4	10*) / 10	1040	680	D. Rp 5 fr
			Razem: . . .		129	5052	1778	

Zarząd kolejowy pobrał 5052 + 1778 zł = 6830 zł
Zarządowi kolejowemu przypada za telegramy 1/3 część należności, obliczonej według taryfy krajowej, a mianowicie:

1. za 129 wyrazów po 8/3 zł $= \frac{129 \cdot 8}{3} = \frac{1032}{3} =$ 344 zł
2. za 6 telegramów zwykłych stała opłata po 20 zł = 120 : 3 = 40 zł
3. za 2 telegramy pilne stała opłata po 40 zł 80 : 3 = 27 zł

Razem . . . . 411. — zł

Na rzecz zarządu pocztowego przypada 6830 — 411. — zł = 6419. — zł

*) Przy telegramach pilnych faktyczną ilość wyrazów należy podawać w liczniku, a w mianowniku ilość wyrazów podaną w liczniku pomnożoną przez jeden.

UWAGA: grosze w należnościach należy zaokrąglać do pełnego złotego: w dół — od 1 gr. do 49 gr., w górę — począwszy od 50 gr. wzwyż.

Załącznik Nr 5
do § 17 ust. 1

Telegramy zagraniczne przyjęte.

L.p.	Data	Miejsce nadania	Miejsce przeznaczenia	Nr telegr.	Ilość słów	Należność za telegr. zł	Należność dodatkowo zł	Uwagi
1	1	Roma	Skierniewice dw.	245	12			
2	2	Stockholm	Mława dw.	145	10/10*)			D
3	3	Paris	Koluszki dw.	34	13	—	408	Rp 3 fr
4	4	Beograd	Łowicz dw.	12	11	—	540	TM 4
5	5	Praha	Koluszki dw.	37	15	—	120	PC
6	6	Bruxelles	Pruszków dw.	124	15	—	30	PCP
7	7	Bucuresti	Mińsk Maz. dw.	13	20	—	—	TC
8	8	London	Skierniewice dw.	21	10/10*)	—	680	D. RP 5 fr
			Razem		126		1778	

Zarządowi kolejowemu przypada za telegramy 1/3 część należności obliczonej według taryfy krajowej plus wszystkie należności dodatkowe według taryfy zagranicznej, a mianowicie:

1. za 126 wyrazów po 8/3 zł $= \frac{126 \,.\, 8}{3} = \frac{1008}{3} =$ 336.— zł
2. za 6 telegramów zwykłych stała opłata po 20.— zł = 120 : 3 = 40.— zł
3. za 2 telegramy pilne stała opłata po 40.— zł 80 : 3 = 27.— zł
4. należności dodatkowe 1778.— zł

Razem . . . 2181.— zł

*) Przy telegramach pilnych faktyczną ilość wyrazów należy podawać w liczniku, a w mianowniku ilość wyrazów podaną w liczniku pomnożoną przez jeden.

UWAGA: grosze w należnościach należy zaokrąglać do pełnego złotego; w dół — od 1 gr. do 49 gr., w górę — począwszy od 50 gr. wzwyż.

SPROSTOWANIE.

35

Obwieszczenie Biura Prawnego Dyrekcji Generalnej Kolei Państwowych o sprostowaniu błędu w zarządzeniu Dyrektora Generalnego Kolei Państwowych z dnia 31 sierpnia 1949 r. o określeniu kategorii pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe", obowiązanych do noszenia munduru na służbie.

W zarządzeniu Dyrektora Generalnego Kolei Państwowych z dnia 31 sierpnia 1949 r. o określeniu kategorii pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe", obowiązanych do noszenia munduru na służbie (Dz. Z. PKP Nr 2, poz. 8) w § 4 ust. 1 w wierszu dziewiątym od góry zamiast „z odliczeniem" powinno być „z doliczeniem".

Adres Redakcji: Dyrekcja Generalna Kolei Państwowych — Warszawa — ul. Chałubińskiego 4, Biuro Prawne (Wydział Ogólno-Prawny), Telefon wewn. DGKP. Nr 54-72.

Adres Administracji: Administracja Wydawnictw Dyrekcji Generalnej Kolei Państwowych — Warszawa — ul. Chałubińskiego 4.

Konto czekowe P.K.O. Nr I-658 — Telef. wewn. D.G.K.P. Nr 337.

Do nabycia w Administracji Wydawnictw D.G.K.P., w składnicach taryfowych D.O.K.P. i C.B.T.R.Z. w Bydgoszczy.

Prenumeratę wpłaca się z góry przed rozpoczęciem kwartału, półrocza lub roku. Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedyńczych numerów Dz. Z. P. K. P. wnosi się do właściwych urzędów pocztowych, najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru Dziennika. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych w sposób niewłaściwy nie uwzględnia się.

Warunki prenumeraty: Prenumerata wynosi w Kraju:
Kwartalnie 160 zł, półrocznie 320 zł, rocznie 640 zł, cena każdego numeru 35 zł.

Wydawnictwo Dyrekcji Generalnej Kolei Państwowych.
Druk: Zakłady Graficzne P.K.P. w Warszawie, ul. Chałubińskiego Nr 4. Zam. Nr 736. B-79283.

